

CULTURA

Belbel i Vilarasau s'apassionen amb 'Fedra'

SÍLVIA MARIMON | Barcelona | 18/01/2015 00:00

Fedra és un dels grans personatges de la mitologia grega. Néta del Sol, filla de Minos -rei de Creta- i de Pasífae -la dona que es va enamorar bojament d'un bou i va concebre el minotaure-, desitja sexualment el seu fillastre. Aquest amor ocult, desbordat, i autodestructiu, acompanyat d'un terrible sentiment de culpa, acabarà en tragèdia. L'actriu Emma Vilarasau anhelava posar-se a la pell d'aquesta reina malalta d'amor des que va fer l'obra *Barcelona*. I el director Sergi Belbel volia dirigir la *Fedra* del dramaturg francès Jean Racine (1639-1699) des de feia dècades. La passió compartida d'actriu i director es podrà palpar i escoltar a partir de dimarts des de les butaques del Romea.

“ *Fedra* sempre m'ha apassionat. És la segona obra que més m'agrada. No confessaré la

primera”, explica Belbel. La relació del director teatral amb *Fedra* ve de lluny. “El 1985, a la Universitat Autònoma, vaig muntar aquesta obra amb Laura Conejero. Tenia 22 anys i vaig fer una traducció de l’obra de Racine en vers. Ara he tornat a traduir els 1.654 versos alexandrins i ha sigut una experiència impactant perquè t’adones de tot el que has après. Només he traduït un vers igual”, explica el director i dramaturg.

Per Belbel, a l’obra de Racine la paraula té un “poder carnal” que supera qualsevol text: “És un monument a la paraula dita. Una persona invident la pot entendre igual que una persona vident”, assegura. “El vers de Racine és com un cor bategant”, afegeix. La gran ambició de Racine era que els versos fossin fàcils d’entendre. Hi ha poc lèxic, no hi ha més de 700 paraules, però cada paraula pot tenir molts sentits. A Belbel no li fa por que el vers pugui espantar el públic: “Mentre hi hagi pulsio eròtica, aquesta obra serà actual”, defensa.

Una culpa devastadora

La passió pels versos de Racine la comparteix Vilarasau: “Només escoltant el text et puja l’esperit”. Per l’actriu, com per Mercedes Sampietro, que interpreta Enona, és la primera experiència en vers: “Mai havia fet una obra en vers. Les emocions estan al límit, són sentiments en estat pur. Fedra parla del desig però també de la culpa. Quan la culpa s’apodera d’una persona pot fer que ja no vulgui lluitar més i que decideixi abandonar la partida. Una culpa et pot enroscar en un pou del qual només et pot treure una altra persona”, afirma l’actriu catalana.

Vilarasau va ser qui va suggerir a Belbel portar *Fedra* als escenaris, després de llegir-ne un fragment per a una escena de *Barcelona*: “Sabia que seria fàcil convèncer el Sergi. Estava convençuda que li vindria de gust fer una cosa petita després del TNC”. Actriu i director tenen una llarga relació. Col·laboren des de fa dècades amb obres com *Tàlem* (1990), *El criptograma* (1999), *Agost* (2012) i, més recentment, *Els dies feliços* (2014).

A Vilarasau, dalt de l’escenari, l’acompanyen Lluís Soler (Teseu), Xavier Ripoll (Hipòlit), Jordi Banacolocha (Teràmens), Queralta Casasayas (Arícia) i Gemma Martínez (Panopa/Ismene). “És una obra coral. Tots els personatges tenen una gran importància. Hipòlit és complicadíssim d’interpretar. És l’honestedat en estat pur, era important trobar una persona pura i el Xavier Ripoll ho és”, diu somrient Belbel. *Fedra* es podrà veure al Teatre Romea des del 20 de gener fins al 15 de març.